

Abulen. prætenſæ Manutentionis.

51

1. *Eme Dñe.* A Nno 1596. Ortis granibus discordijs inter quatuor Notarios Curiae Episcopalis Abulensis, ex quo vnusquisque ex ipsis propriam querendo vtilitatem omnia negotia per Curiam expedienda ad suum officium trahere satagebat in aliorum Connotariorum eclusionem, hinc ad extinguendas huiusmodi controuersias memorati Notarij deuenerunt ad Concordiam, & Capitulationes vbi Conuentum fuit quod prædicta Negotia deberent ab ipsis expediri per Turnum iuxta repartitionem seu distributionem faciendam per Personam ad hunc effectum specialiter deputandam iuxta documentum exaduerso exhibendum, quæ Concordia fuit ab Episcopo tunc temporis specificè confirmata *Summario nu. 1. litt. A. & seq.* & deinde etiam confirmata per Sedem Apostolicam in forma tamen communet cum clausula: *omniaque & singula in illis consenta licita tamē, & honesta, & Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non contraria = Summ. n.2. litt. D.*
2. Cum autem isti sint, & semper fuerint Notarij Curiae, seu Audiendiæ Episcopalis, per quorum acta expediuntur dumtaxat negotia iudicialia, & Causæ contentiosæ agitari solita coram Prouisore, seu Vicario Generali, idcirco Episcopi tam antè, quam post supradictam Concordiam inter illos initam pro negotijs extraiudicialibus, quæ per se ipsos expedire solent respicientibus iurisdictionem non contentiosam, sed voluntariam, semper vsi fuerunt proprio, & particulari Cancellario qui vocatur *Secretarius Camerae*, & signanter occasione vocationis Ecclesiarum Parochialium, acta concursus, seu examinis, necnon prælectionis, & Collationis facta fuerunt sub Testimonio supradicti Secretarij Camerae absque eo, quod Notarij supradicti vnquam fuerit adhibiti, vt constat ex longa serie huiusmodi actuum extraiudicialium, qui dantur ab anno 1661. vsque in præsens *Summ. n.3.*
3. Vacatis nouissimè Parochiali Ecclesia loci de Vernal, & Beneficio Curato de Onullo cum hodiernus Reuerendissimus Dominus Episcopus Principalis noster iuxta solitum collationem vtriusque Beneficij expleuerit per acta Secretarij Camerae fauore D. Laurentij de Ortiga, & D. Eugenij Plaza vnacum mandatis de Immittens do, inturrexerunt prædicti Notarij sub prætextu, quod aliquis pro tempore Episcopus aliquando vsus fuerit opera illorum, prætendendo, quod huiusmodi actus extraiudiciales non per Secretarium Camerae sed per ipsos expediri, & subscribi deberent, & ausi fuerunt vocato in Iudicium Reuerendissimo Episcopo petere manutentionem in figurata quasi possessione subscribendi, & expediendi tales actus priuatim ad Secretarium Camerae.

A

4. Hinc

4. Hinc agitata Causa in prima Instantia coram Iudice Delegato Curiae Episcopalis, iste denegauit Notarijs petitam manutentionem ex defectu allegatae possessionis circa eosdem actus, quos faciunt Episcopi per se ipsos *Summario num. 4.* in gradu autem appellationis coram Nuntiatura Apostolica, placuit eius Auditori facere duo definitiua decreta, in quorum primo sub die 4. Nouembris 1722. concessit Notarijs manutentionem, & quatenus opus sit reintegrationem ad possessionem, in qua reperirentur tempore motae litis; & in secundo sub eadem die lato reuocauit iudicatum primae Instantiae *Summ. n. 5. & 6.*

5. Ex parte Reuerendissimi Episcopi interposita appellatione, cum memoratus Auditor quasi iudicasset duas Causas independentes admiserit appellationem ad vtrumque effectum, quoad decretum reuocatorium iudicati primae Instantiae, & in deuolutiuo tantum, quoad manutentionem Notarijs concessam *Summario num. 6.* propterea obtentum fuit Breue appellationis directum Iudicibus de partibus *Summ. n. 8.*

6. Post eius praesentationem in partibus factam Iudici Executori, instantibus Aduersarijs coram Nuntio, vt iste mandaret eidem Executori, vt procederet non retardata executione mandati de manutenendo; Nuntius mandauit, vt Colligantes recurrerent ad hoc Supremum Tribunal *Summario num. 9.* cum igitur Aduersarij in praesenti Congregatione petant reformationem Breuis, ac si cum clausula = *sine prauidicio mandati de manutenendo*, hinc attempta insubsistentia, & totali exorbitantia contrariae instantiae, rescribendum omnino speratur = *Nihil, & seruetur Breue.*

7. Nescitur enim quo principio Aduersarij sibi figurare possint Decretum de manutenendo eorum fauore relaxatum in secunda Instantia, esse Sacrosanctum, & inappellabile, quando est appellabile de plano, & de sui natura; Cum enim Aduersarij in prima Instantia coram Delegato Curiae Episcopalis passi fuerint contrarium iudicatum, in quo pronunciatum fuit = *non esse locum praetense manutentioni* = *Summario num. 4. litt. E.*, si postea obtinuerint istam manutentionem in gradu appellationis eoram Auditore Nuntiaturae nunquam praetendere valent quod hoc secundum iudicatum sit inappellabile propter naturam Iudicij possessorij, dum quando hoc in prima Instantia fuit vulneratum per contrariam sententiam, tali casu sententia reuocatoria siue decretum non habet amplius priuilegium inappellabilitatis, cum sit reuocatorium contrarij iudicati praecedentis ex duobus solidissimis principijs; altero quod quando vnum iudicatum est reuocatorium alterius, semper de sui natura est appellabile, vt loquendo de Iudicio priuilegiato ybi non admittitur appellatio, communiter firmant *Zacch. de Sclar. quest. 107. num. 15. Pacion. de locat. cap. 39. num. 46. Rot. coram Ninott. decis. 14. num. 1. & coram Roxas. decis. 68. num. 14., Adden. ad Gregor.*

gor. *decif.* 581. *num.* 8., quia causa semel effecta appellabilis ob primum Iudicatum, quod vulnerauit Iudicium priuilegiatum remanet semper appellabilis, donèc per tres conformes decidatur, *Gonzal. ad regul.* 8. *Cancel. Glos.* 6. *num.* 202. *Et seqq.*, *Marchesan. de Commiss. part.* 1. *tit. de Commiss. appellat. ab. obligat. Camer.* §. 1. *num.* 76. *Rot. coram Coccin. decif.* 78. *num.* 2. *Et coram Cels. dec.* 126. *num.* 4. *Et cor. Buratt. dec.* 22. *n.* 32. *vers.* tamen.

8. Et altero quod quemadmodum permissa fuit appellatio ad vtrumque effectum Aduersarijs Actoribus contra Iudicatum primæ Instantiæ, quod ipsis denegauit manutentionem, ita ad seruandam æqualitatem inter Partes, prout in Iudicijs seruari debet, permitenda est appellatio Reuerendissimo Episcopo aduersus Iudicatum secundæ Instantiæ, quod primum eius fauore latum reuocauit, vt benè aduertunt *Scacc. de appellat. quæst.* 17. *limit.* 9. *sub num.* 58. *vers.* *sub extende*, *Ruginell. de appell.* §. 2. *cap.* 3. *num.* 157. *Zacch. de Salar. quæst.* 107. *num.* 16. *Et* 17., *Pacion. d. cap.* 39. *num.* 47. *Rot. coram Roxas. decif.* 68. *num.* 14. *Et* 15., *Et in recent. decif.* 203. *num.* 3. *part.* 16. ibi = *Ista tamquam reuocans præcedentem latam ab Ordinario erat appellabilis* = *Card. de Luc. de Cred. disc.* 117. *n.* 10. vbi hoc firmat pro absoluto, vt etiam in executiuis tali casu intret appellatio etiam vsque ad tres conformes.
9. Nequè hæc adeò clara appellabilitas declinari potest ex illa distinctione duorum decretorum, quam fecit Auditor Nuntiaturæ sub eadem die in primo concedendo manutentionem Aduersarijs, & in secundo reuocando Iudicatum primæ Instantiæ; Nam talis distinctio, & diuisio dupliciter decretorum est purè materialis, non autèm formalis cum sint duo decreta per modum vnius tendentia ad vnum, & idem, dùm quando Iudex primæ Instantiæ denegauit manutentionem, si Iudex secundæ Instantiæ illam concedat, dicitur reuocare Iudicatum præcedens absque necessitate faciendi ad partes alterum decretum specialiter reuocatorium Prioris Iudicati, & sic semper est vnum Iudicatum reuocans primum, dum reuocatio primi consistit in concedendo illam manutentionem, quam primum Iudicatum denegauit, ita, & taliter, quod manutentio concedi non possit, nisi præuia reuocatione Prioris Iudicati denegantis eandem manutentionem, & consequenter vtrumque decretum reducitur ad vnum materialitèr diuisum in duo, & vtrumque semper est appellabile, tamquàm vtrumque reuocatorium præcedentis Iudicati, vt tradunt *Butr. in Cap. super eo num.* 1. *de appellat. Alex. conf.* 89. *sub num.* 9. *vers.* *tam in fin. lib.* 1. *Parisi. consil.* 86. *sub num.* 13. *lib.* 1. *Lancellot. de attentat. par.* 2. *cap.* 12. *limit.* 2. *num.* 26. *Scacc. de appell. quæst.* 17. *limit.* 47. *memb.* 2. *num.* 1. *Et* 3., *Boer. decif.* 73. *num.* 6. *vers.* *sed vna*, & optimè in terminis firmavit *Rot. dec.* 356. *nu.* 18. *part.* 17. *rec.*, *Et coram Bich. decif.* 480. *n.* 4. vbi quod non attenditur diuisio decretorum, seu sententia per ca-

pita separata, & coram Othobon. decis. 170. numer. 7.

10. Nulla igitur cadit imaginabilis ratio dubitandi super appellabilitate decreti Auditoris Nunciaturæ otiosæ, & superflue diuisi in duo decreta, cum semper sit vnum iudicatum reuocatorium alterius, & semper de sui natura appellabile ad vtrumque effectum, vt inquit decis. 126. num. 4. coram Cels., & decis. 263. num. 3. part. 16. recent., cui accedit ad exuberantiam altera circumstantia, quod decretum manutationis concessum Aduersarijs fuit subscriptum ab Auditore Nunciaturæ ratione cuius subscriptionis, vt notum est, euasit irretractabile Summario num. 5., & habuit vim, & substantiam Sententiæ definitiuæ, quo casu etiam si ageretur de vnico, & solo decreto manutationis, quod non esset reuocatorium alterius, remaneret adhuc appellabile propter illam rationem, quod ideo non datur appellatio in manutatione, quia agitur de decreto interloquutorio pro interim, & prouisional, à quo potest idem Iudex reponere, & alteri Parti manutationem concedere, quæ ratio cessat, vbi proceditur ad manutationem, siue per sententiam, siue per decretum definitiuum, vt est illud per Iudicem subscriptum, à quo ipse amplius non potest reponere, nec vterius se se ingerere in causa, ideoque in his terminis tale decretum recipit appellationem ad vtrumque effectum, vt firman. Posth. de manut. obseru. 106. num. 68. Rot. post ipsum decis. 665. num. 6. Constan. ad statut. Urb. annot. 52. artic. 1. sect. 3. num. 154. Card. de Luc. de Iudic. disc. 37, sub num. 56., & de Benefic. disc. 80. num. 1. Mart. Andr. decis. 62. num. 3. & seqq., & in rec. decis. 287. n. 7., & 8. part. 10., dec. 31. n. 30. & seqq. coram Arguell.

11. Ista sufficiunt ad effectum reiiciendi contrariam Instantiam, & seruandi Breue Appellationis iam expeditum, & præsentatum Exequutori in partibus, absque necessitate discurrendi super iniustitia, vel iniustitia manutationis concessæ, aut denegatæ Aduersarijs, & nihilominus omittenda non est demonstratio euidentis Iniustitiæ, qua laborat Iudicatum Nunciaturæ, & qua stante etiam in Iudicijs executiuis possessoris, & priuilegiatis semper datur appellatio Posth. de manut. obseru. 106. num. 83., Thomat. decis. 35. num. 2. & decis. 128. num. 46., Rot. coram Bieb. decis. 39. num. 9., & generaliter Card. de Luc. de Iudic. disc. 37. num. 66. Gratian. discept. 924. n. 42., Rot. cor. Cerr. decis. 39. num. 12.

12. Patentissima autem Iniustitia contrarij Iudicati resultat ex notorio defectu possessionis, quam Aduersarij sibi habere figurant pro expediendis illis actibus, & negotijs extraiudicialibus, quæ ab ipsomet Reuerendissimo Episcopo expediuntur, cum documenta in contrarium exhibenda solum respiciant illos actus, seu negotia, quæ expedita fuerunt per Vicarium Generalem ex Commissione Episcopi; qui propterea actus veluti differentes tamquam non ab ipso Episcopo, sed eius Vicario gesti inhabiles omnino sunt ad proban-

bandam possessionem pro alijs actibus, qui ab ipso Episcopo per seipsum expediuntur, & geruntur, cum possessio tamquam quid tacti non sit interpretabilis, neque extendatur de vno casu ad alium neque de vna specie actuum ad aliam speciem, vt firmanr *Postb. de manut. obseru. 73. num. 167. Adden. ad Gregor. decif. 557. num. 12. in fin. Rot. coram Caualer. decif. 487. num. 4. & post Viuian. de Iurepatr. decif. 38. num. 8.* Manuteneere enim est conseruare, neque potest conseruari illa possessio, quæ non habetur in illamet specie indiuidua, & qualificata, quæ cadit sub quæstione, *Rot. decif. 508. num. 1. & 2. part. 3. Postb. de manut. obseru. 73. num. 46. & in rec. decif. 90. n. 1. & seqq. part. 19.*

13. Fortius autem, & extrâ principium dubitandi, quando versa vice probatur ipsum Episcopum reperiri in actuali possessione expediendi acta concursus, examinis, præelectionis, & Collationis Parochialium sub testimonio Secretarij Cameræ tamquam eius Ministri, seu Cancellarij specialis, vt iustificatur ex longqua possessione actuum ab anno 1661. vsque in præsens *Summario n. 3.* In his enim terminis dari non potest iniustia euidentior contrariæ mantentionis, quoad illa negotia, quæ ab ipsomet Reuerendissimo Episcopo expediuntur, respectu quorum Aduersarij carent omni possessione, quæ tamquam existens apud Reuerendissimam Episcopum manifestè excludit illam ab Aduersarijs prætenfam, cum inclusio possessionis vnus, sit exclusio possessionis alterius *Postb. de manut. obseru. 62. num. 3. & 4. Rot. coram Buratt. decif. 292. n. 5. & decif. 330. num. 1. & post. 2. volum. Confil. Farinac. decif. 289. sub num. 3.*

14. Quod locum obtinet etiam si Aduersarij allegare possent, aliquod negotium huius naturæ fuisse aliquando per eorum acta expeditum; tùm quia id referri debet ad meram Episcopi facultatem, qui tamquam Superior potest vti Ministris sibi beneuolis quoad negotia per ipsum expedienda, cum nostra quæstio sit, an Episcopus teneatur, non autem an possit vti opera Aduersariorum, vt tradunt *Postb. de manut. obseru. 53. num. 1. & seqq. Rot. post ipsum decif. 541. num. 9. & in Comen. Parochialis 26. Iunij 1724. S. Absque eo, quod coram Reuerendissimo Aldrouando.* Tùm etiam quia in hoc Iudicio possessorio attenditur vltima possessio, & competit mantentio illi tantùm, qui tempore motæ litis in possessione reperitur, non curata, si quæ adest, anteriori possessione *Postb. de manut. obseru. 71. num. 51. ibi = nec suffragantur actus valde remoti &c. sed magis ad mantentionis effectum attendendi sunt actus proximiores tempore motæ litis = Et in Cremonen. Feudi 4. Februarij 1692. S. final. coram bon. mem. Heruault. & in Nouarien. Interuentus in Pontificalibus super Mantentione 27. Iunij 1704. S. Propt nec releuat coram bon. mem. Omanna ibi = quia in Iudicio mantentionis non attenduntur actus anteriores præsens possessionis, sed is*

obtinet, qui magis proximus est tempori motæ litis, cum manuatio concedatur ad statum, in quo quis ultimo loco reperitur.

15. His stantibus, nihil obstant ad propositum huius Iudicii exceptiones concordie inter Aduersarios initæ de anno 1596. vna cum eius confirmatione Ordinaria, & Apostolica Auctoritate, secuta, addita asserta re iudicata Curie Salamantinæ de anno 1685. nam hæc omnia respiciunt discussionem tituli, & examen petitorij, quod nihil commune habet cum Iudicio possessorio, in quo versamur, *Postb. de manut. obseru. 42. num. 5., & seqq. Rot. post ipsum, decis. 558. num. 18., & in Burgen. Iurisdictionis, seu Visitationis super manuentione 19. Ianuarij 1714. §. Vindicata coram bon. me. Barbadico, & prima Aprilis 1715. §. final. coram Eminentissimo Scotto.*
16. Et tamen huiusmodi exceptiones loquendo ad exuberantiam, nihil suffragantur: nam Concordia inter Notarios officit tantum ipsos Transigentes circa ea negotia, quæ ipsis competebant, & consequenter respicit negocia iudicialia, & quæ expediuntur per Vicarium Generalem ex Commissione Episcopi, vel speciali, vel generali, non autem ea, quæ ab Episcopo per se ipsum expediuntur in Concernentibus Iurisdictionem voluntariam, vnde sine fundamento concordia ampliari prætenditur ad ea, quæ non comprehendit, & de quibus non loquitur, non obstante confirmatione Episcopi, qui mandauit concordiam obseruari; Nam confirmatio nunquam ampliat rem confirmatam, neque extenditur ad ea, quæ non comprehenduntur in re confirmata, iuxta notum principium, quod confirmatio = *Obligat magis, sed non obligat ad magis* = iuxta ea, quæ habentur apud *Text. in cap. Cum dilecta §. Non autem de confirm. vtil., vel inuul. Rot. coram Gregor. decis. 164. num. 10. & in recent. decis. 158. num. 29., & 30. part. 6., & decis. 161. num. 10. part. 15., & decis. 252. num. 13. part. 16., & decis. 377. num. 18., & 25. part. 18.*
17. Maximè quando receptum est in quacumque confirmatione Superioris, nunquam intelligi comprehensam eius personam, eiusque ius, cum Superior Statuto Inferiorum non ligetur, neque in generalitate confirmationis eius persona comprehendatur, ad *Text. in l. Penult. ff. de arbitr. Roland. à Vall. de lucr. dot. quæst. 84. num. 1., Felin. in cap. 1. num. 24. vers. Amplia de Constit., latè Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 2. probemial. num. 38. cum plur. seqq. Rot. in Leodien., seu Aquisgranen. Canonicatus 7. Martij 1701. §. final. coram Eminentissimo Scotto, & 20. Ianuarij 1707. §. Verum coram clar. mem. Card. Priol. Confirmatio autem Apostolica nil operatur præter ea, quæ reperiuntur comprehensa in actu confirmato, eoque magis, dum obtenta fuit in forma communi, & cum clausula dummodo concordata essent licita, & honesta, neque contraria Sacrorum Canonum dispositioni, vt firmat *Rot. decis.**

cif. 313. num. 11. part. 19. recent. , & coram Coccin. decif. 1552. n. 30.
& cor. Emer. Iun. decif. 950. n. 6.

18. Et hoc offendit subsequuta obseruantia, dum non obstante concordia, habemus, negotia expedita ab ipso Episcopo processisse per manum, & acta Secretarij Camerae, non autem Aduersariorum, qui certè per centenariam, & ultra non acquieuisent, si habuissent titulum cogendi Reuerendissimum Episcopum eorum Superiorem ad expedienda negotia, de quibus agitur per acta ipsorum ad *Text. in cap. si de Interpretatione ff. de leg. Rot. decif. 205. num. 10. coram Priol. , & decif. 136. num. 18. coram Ortbobon. , & decif. 444. n. 2. , & seqq. cor. Pamphil.*

19. Supposita autem res iudicata Curiae Salamantinae de anno 1685. attendi non meretur, dum emanauit non contra Episcopum, sed contra Promotorem Fiscalem defendentem Iura Secretarij Camerae, quae propterea non afficit Episcopum, eiusque Dignitatem, cui ex facto Praedecessorum, eoque minùs Ministrorum suorum, non praedicatur, *Rot. in Cauen. Molendinorum 20. Martij 1711. §. huiusmodi , & seqq. coram Reuerendissimo Rauennaten. , & in Burgen. Iurisdictionis super actibus Parochialibus 16. Iunij 1715. §. Quo verò coram eodem ;* Idque comprobauit obseruantia, dum non obstante hoc Iudicato anni 1685. Episcopus continuauit in sua possessione expediendi negotia, de quibus agitur per manus Secretarij Camerae, vt ex serie Actorum *Summario num. 3. ,* quod probat, Sententiam contra Secretarium Camerae non praedudicasse ipsi Episcopo non citato, nec audito, neque eius personam, seu Dignitatem affectisse, *Rot. in Nouarien. Interuentus in Pontificalibus 27. Iunij 1724. §. Et demum coram bon. mem. Omanna , & probat factum Aduersariorum, qui passi fuerunt examinari causam in prima Instantia non excipiendo de re iudicata, Rot. coram Bich. decif. 466. num. 4. , & in addit. ad decif. 37. num. 25. bon. mem. Ansaldi.*

20. Et sic huiusmodi exceptiones, quae de cetero respiciunt petitorium, non solum sunt reiiciendae ab hoc Iudicio tamquam extraneae, sed etiam insubsistentes, & quidem nulla ratione suaderi potest, quod Aduersarij, qui sunt Famuli, & Ministri Reuerendissimi Episcopi sese erigant in hanc praetensionem ipsum cogendi, & ligandi eius liberam iurisdictionem, quominùs vtatur Ministro sibi beneuiso, dum ita Subditus imperaret suo Domino, quod est absurdum.

21. Si obijciatur Reuerendissimo Episcopo recursus ad Regium Tribunal Vallisletanum, est obiectum prorsùs incongruum, quia non probatur de eius mandato huiusmodi recursum habitum fuisse, & statim, ac ipsi innotuit talis recursus, illi renunciauit *Summario num. 12. ,* quo casu tribui non potest recursus eidem Reuerendissimo Episcopo *Rot. coram Bich. decif. 282. num. 17. ,* benè verum est, quod

quod Aduersarij fuerunt illi, qui talem recursam habuerunt, vt in
Summario num. 11., & propterea obijcere non valent Reuerendis-
simo Episcopo illud vitium, quod ipsi tantum commiserunt iuxta
Text. in Can. nihil iniquitas 32. quæst. 6. ibi = in quo alterum iudicas.
te ipsum condemnas; Eadem enim agis, quæ tu iudicas. = & tradunt
Cui. l. de Luc. de hered. disc. 21. num. 12., & de fidei. disc. 199. n. 4.
Rot. circa Cocci. decis. 1886. num. 23. in recent. decis. 532. num. 19.
& seqq. pars. 14., & in Romana Immissionis 27. Iunij 1712. S. Non
attento cor. Reuerendissimo Lancetta.

Quare &c,

Franciscus Maria Pitonius Adu.
Caletanus. Coty.

CONGREGATIONE

Signature Iustitiæ

R. M. P. D.

C A S O N O

Abulen. pratense Manutentionis

P R O

Illmo, & Rmo D. Don Iosepho del Yer-
mo Santibanez Episcopo Abulen.

C O N T R A

DD. Notarios Curia Episcopalis

Abulensis.

Restrictus Facti, & Iuris,

Typis Zinghi, & Monaldi 1724